

Պարզ եւ մաքուր յըստով գերթ հայելի ես,
Որ զեմ գեղեցիկութիւնս միշտ տեսնեմ ես.
Եւ քան զամեն ակունքէն պատուական ես,
Որպէս մեղու խորիւն քաղցր եւ անուշ ես:

110 Զբրեղէն կամարն ես գու երկնային,
Եւ լուսնիկն կամարն հաստատեալ ի նմին,
Ժողովէ ամպըս թեթեւ, տուր անձրեւս անդին.
Եւ շինէ մարգարեան ի մջ սատափին:

115 Քանկս որպէս բլուլ սպիտակ ու կարմիր,
Եւ կատարեալ սիրով ի ներս մերձեցիր,
Եթէ խելք ու գափար ունիս նայ զիտցիր,
Որ զեմ ծածուկ խորհուրդս զամեն յայտնեցիր:

Գոհուցաւ իջլպոյնը ընդ պտտախոտերիս ճորս,
Խաղաղ զոքրոսն ինչ տարիներու զմայ եւս տսէ:

120 Սիրով պատասխանեց բրբալուն վարդին
Աւրհնեմ ես անգաղար զՅէրէն վերին,
Որ լեցեր է զպատկերաւ քոյ լուսով ի լին.
Եւ դարմանք է ցուցեր ամեն հոգածնին:

125 Վարդ ես գու վայելուշ կանաչ տերեւով
Եւ լի իմաստութեամբ ես որպէս զգծով,
Գու բազում խաւանցար քաղցրութեամբ սիրով
Եւ գովասանութեամբ առ ին նամակով:

130 Տէրես ամենայն ծաղկանցն բուր,
Բազմիս ի գահայն որպէս թագաւոր,
Որա զիս արծառն քեզ ծառայ զինուոր
Որ ես եմ գեղեցիկ թըռչուն թեւաւոր:

135 Բամբ թռչունք երկնիցն քեզ հարաւթ է,
Սիրով ինձ ասային թէ վարդին գովէ,
Եթէ մէկ պահ լռես, նայ քեզ գունահ է,
Որ հանապաղ յառջեւդ քան զնահ ի վառ է:

Յայտե լոյսն թափանց ի քոյին թերթէ,
Որպէս ըզնառազայնիս ի յարեգակնէ,
Եւ ըզբըշլ Քոյ շողիտ ի սիրտս իմ ծաղէ,
Եւ կատարեալ սիրով ի քեզ հաստատէ:

140 Իիւզ ես մեծագին որպէս պալատան,
Եւ խորհուրդ արքային, ով վարդ պատուական,
Գու ես նոր առաւառ եւ գուշակ քարան,
Եւ խընդութիւն բերես ամենայն մարդկան:

107. Ի. Եւր. — 110. Ի. Հրեղէն կամար. — 111. Ի. կամար. — 111. Ի. Ժողովիս յամպ. — 112. Ի. լինես:

116. Ի. խելք ու քափար ունիս նայ. Ա. գեղեր. — 117. Ի. որ իմ... խորհուրդ:

118—119. Ի. գահայն ընդ պատասխանին նորա բացեալ զերես. — 120. Ի. պատասխանեց... ընդ վարդին:

123. Ի. զպատկերդ. — 123. Ի. ցուցեր. — 124. Ի. կանանչ. — 125. Ի. քով ես. — 127. Ի. զգովասանութեան առնես. — 128. Ի. Տէր ես. — 129. Ի. բազմիս. — 130. Ա. արայ զինեւոր. — 131. Ի. որ ես գու... — 133. Ա. զվարդին. — 134. Ի. ես. — 135. Ի. առջեւդ. — 138. Ի. եւ ի նշլլ. — 139. Ի. շողիտ ի սիրտ իմ. — 140. Ի. իւշ ես. — 141. Ա. վարթ պատուական:

Պարեմ ես հանապաղ ըզվարդն սիրով,
145 Եւ զարարիչն երկնից փռաւորեւով,
Որ պահէ ըզվարդն անթառամ գունով,
Եւ զարդարէ զնա կանաչ տերեւով:

Քոյ թագաւորին փառք անլուսի,
Որ ի մարդկանն անտես ի յերկինս նըստի,
150 Ինչն յամենայն լեզուէ աւրհնեալ եղեցի,
Եւ ի հրեղէն զարարացն միշտ երկրպագի:

155 Ատէ զայս աշխարհս խեւ Գրեւունցի,
Որ կու թափէ զմարդիկ քան զտերեւ ծառի,
Դարձիր ի մեղաց ու գործէ բարի,
156 Որ չի կրեւս ամալ թ ի կաշի Ուռնայի:

Յ.

ՏԱՂ ՎԱՐԴԻՆ ԵՆ ԲԼԲՈՒԼԻՆ ԸՍՏ ԱՆՈՒՆ ԵՐԳՈՂԻՆ Ի ԶՍԳՐՈՒՄ Ե ՊԵՍՏՈՂՈՍ:

Իսկ զարուն երբ քաղցրիկ հընչէ,
5 Եւս հաւ բրբալուն եղանակէ,
Եկեալ յայդին զվարդն խընդէ,
Ի ի մէջ բաղչին զնայ որուն:

10 Զաւրն անգաղար ի շուռ կու գայ,
Հըրջի լերունքդ 'ւ յամեն սահայ,
Տեսնի զծաղկունքն 'ւ ուրախանայ,
Եւ սիրով հարցանէ նոյս:

15 Այլ հաւ դուստրն եկեալ առ նայ,
Ան բրբալուն վարդին կու գայ.
Գրնայ կանչէ բաղչին վերայ,
Մինչ որ վանաւ փարդին բանայ:

Այսպէս ինչ քուն չըգայ,
Ֆրդան կանչեմ վարդին վերայ,
Վահեմ ձայնէս իմ հեռանայ,
Աղաղակեմ երբ լուսանայ:

20 Քափուր վարդն որ զայն լսեց,
Նայ ըզկանաչ փարդին պատուեց,
Ելաւ կարմիր վերան փրեւց,
Ու զնա բրբալուն ի ներս կուցեց:

Քաղցրիկ հոգին շարժէ ըզթերթ քոյ,
25 Ջիւս արթնացէ յանուշ հոտայ:

144. Ի. փարթի. Ա. զվարդին. Ի. հանապաղ սիրով. — 146. Ա. զվարդին. — 147. Ի. կանանչ. — 148. Ի. անլուսի. — 150. Ա. լեզու. — 151. Ի. եւ հրեղէն զարայ. — 152. Ի. Գրեւունցի. — 154. Ի. եւ:

Բնութիւն առնաւ ի 4 փոխ թիւով Երեւանի Մատենադարանին. Թ. 684. Թ. 56—57— 22—տէրէն Բլ թիւով Երեւան. «Գործնաւ տաղ վարդին եւ բլբուն. Ըստ Բնութեան երգչին ի Զարարայ եղեցիկութեան»:
6, 13, 24, 28, 52 վարդին:
14. վերայ:

Ձեզանդարտիմ է քոյ սիրոյ,
Բեր համբուրեմ ըզգիւրն քոյ:

Ատ վարդըն ի բրկուրն ուրախ,
Դու արեկ յիմ վերանս անախ.
30 Ինձ սիրով ծառայես մէկ պահ,
Ձեռ կու քաղեն տանին անշահ:

Արթուն կենամ ես վասն քոյ
Երգեմ ձայնիս զերգես սիրոյ.
Մերձ լինիմ քեզ համբուրելոյ,
35 Եւ քոյ զուրանայ ցարս մարմնոյ:

Բռտեալ սիրով քոյ կու այրիմ,
Ձի գեղ տանին քաղուի շունչ իմ,
Վահեմ թոյնակարծակի մեռանիմ,
Կարաւտով է քէն բաժանիմ:

Ի բաց թողում բղբեղ զընամ,
Լայրս քաղուի զինչ հեռանամ,
Դառնուիմ քամի կենալ քի շուռ դամ,
Եւ է դէմ քոյ նըտեալ ողբամ:

Ի յիմ բաղնիքս մի զընար,
35 Ով քաղցրանայն մըրդեալսար,
Երբ կու զընա զեռ ի հեռ տար,
Իմ կարմիր վըրանիս համար:

Աղ որ ու թառ է դեղըն քոյ,
Երթեմ գիտեմ ըզպահըն քոյ.
30 Ի տարին մէկ ամիւրն քոյ,
Գամ ի քանեմ ի բաղէն քոյ:

Յորժամ որ վարդըն զայն լեսց,
Ուրախացաւ զբրկուրն աւրհնեց.
Ընայ ի Տէր Աստուած յանձնեց,
35 Ողբով է յիւրմէն բաժանեց:

Ելեալ բրկուրն արտասուալի,
Վարդին ասաց կաց կենդանի,
Մինչ որ բաղէտ քոյ կանաչի,
Փութով գառնամ, ով սիրելի:

Գ.

ՏԱՂ ՎԱՐԳԻՆՆ Ե՛ ԲԵԼԲՈՒԼԻՆ

Ի ԶԱՖԵՐԻԱՅ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍԷ

Այստի գառնայ արեւն ի խոյն,
Եւ մեզ բերե պայծառ գարուն:

30. ծառայայ: — 37. 40. քաղի: — 38. յան-
գարնակի:

45. քաղցրայայայ: — 48. զընայ: — 55. ի
յուրմէն: — 56. արտասուալի:

Բն-էր ուն-էր է Մարտիրոս-էն Թ. 681,
Թ. 57—59 Զեռ-էր (= Ա.). Կարտ-էր է
Թ. 663, Թ. 16—18 Զեռ-էր Կե (= Բ.).
Խոր-էր Ա. ուն Եւ Զարայ եղիկոպսե՛ն,
Բ. "Տաղ Զարայ եղիկոպսե՛ն Լեմցոյ ասացեալ
անուշ,"

5 Բուսերն ծաղկունքն գոյնըգոյն,
Ձմեղ արբուսցն յանուշ հառուն,

Քան եւ թռչունքն պար առնուն,
Քաղար եղանակն հաւերուն,
70 Դիւար բրկուրն հեռ ծաղկեուն,
Շաղկա կեն է վոյ վարդուն:

Եհար բրկուրն ի նոցանէ,
Թէ ըզիմ վարդն ով կու գիտէ,
80 Զի տէր նորա զեռ կու այրէ,
Ի աշ ի լալոյ ոչ գաղարէ:

15 Ելեալ ծաղկունքն զընային,
Սոլամ գուղայ տարա՛կ վարդին,
Ըզբրկուրն սերն երգեցին,
20 Զայնիս քաղցրիկ ողբումպին:

Թէ բրկուրն սերն հեռ ինձ է,
30 Թող սակաւիկ մի համբերէ:
Փուկս ելանե՛ն իսկ պատե՛հ է,
Ի իմ բաղէն հաւասար փուշ է:

Իսկ ան ունիմ նորա գալու,
40 Որ գայ ի յիմ բաղէն ի՛շուռ,
Լուռ-ըզայնն իւր ի լալոյ,
50 Բաղցրիկ երգէ զերգըս սիրու:

Պաղաղ շառնում ի գիշերին,
Ի երթեմ բերեմ ըզհաւ զուսերին,
60 Զափս հարկանեմ է դէմ վարդին,
Սըրտալքս յաւժար եւ լալարին:

Վանալ բաղէն քոյ վայելուշ,
70 Զեռ մի խոյն գու առանց սուշ,
Հու զուսերն երեկ ի գրուի,
80 Եւ կու մերժես զեռ յայլ հաւուց:

35 Զայն քոյ եղեւ ինձ լեսելի,
Այլ մի զընար յիսնէ հեռի,
Պամար վառեալ ի գիշերի,
Ելեալ նըտիմ քոյ առաջի:

40 Պուզըս նըտիմ յերեմանի,
Գունն է հառեմ ի գիշերի,
Մարմնս առ քեզ յոյժ ծարաւի,
Վասն տեսեան քոյ ցանկալի:

5. Բ. բուսերն ծաղկունք: Ա. ... ըզգուն:

6. Սեւամ տու վառ տանին վարդուն:

9. Բ. գիւղէր պիւղիւր: — 10. Բ. քանէ:

11. Բ. պիւղիւր: — 12. Բ. Թէ ըզգիմ: Ա.
վարժն:

16. Բ. սեւամ տուգա: — 17. Բ. ըզպիւղիւրի:

19. Բ. պիւղիւրի: — 22. Բ. պաղէն: — 23.

Բ. գալուն: — 24. Բ. պաղէն:

25. Բ. լուռ զայն իւր ի յալու:

27. Բ. ի գիշերի: — 30. Բ. սըրտալք:

31. Բ. քանան զաղէն: — 33. Բ. եկու: —

37. Բ. վառայ: — 38. Բ. քո:

39. Բ. նուզը: — 42. Բ. քո:

Ինքն հարեւր հայ թուականին,
Ու թուուն եւ եւթն այլ ընդ նրմին:

Իկամամբ միտք իմ է քեզ պարէ,
45 Մոլորական եմ Ի տանէ,
Չաքարիայէ սոյ գրեւալ է,
Ի թափառնիկ ոմն աղքատէ:

Անկեալ յերկիր կողիողաքին,
Սրտաւքս յաւժար եւ յաւաքին:
50 Տաճար լուսոյ մայր Բանին,
Լեր մեղ բարեխաւս կրկին:

Էին անէղին տաճար,
Ծրնար զարեգակնն անճառ.
Աստուածածին Տիրամայր
55 Բարեխաւսեա անդադար:

6.

Ի ԳԾՈՂԷ ԶԱՔԱՐԻԱՅԷ

Ի մեղամած մատանցս ընկալ,
Տէր բարեւոյժ իմ պանծացեալ,
Հայցուածքդ քո եղեւ լըցեալ,
6 Մեղապարտես սա գրծադրեալ,
Ոսկով երանդ գունով ծաղկեալ,
Ճըշգրտագեղ զանազանեալ,
Չայո Աղէկանդրոս հրաշափառ,
Մի հանապաղ է ձեռքս տալ:
10 Սիրով պահեալ զսա ինամարար,
Ի վայելումն անձինդ մընալ,
Որ շաղապան զանգին գաւհար,
Աստուածամար սիրուն համար:
Քանզի մեղաք եմ աղտեղեալ,
15 'Ի ես քո յաղաթքն եմ յուսացեալ,
Անջնել զանցանս իմ տեսնաբար,
Որ է անթիւ եւ անհամար,
Եթէ աւգտիս բան ի սմանէ,
Եւ զմիտքս քո հաճեցուցէ,
20 'Նա զմեղաւոր ծառայոյ յիշէ,
Եւ թողութիւն մեղացոյ հայցէ:
'Նա որ ծընաւ մարդ ի կուսէ,
Լուաց ըզմեղս ի սկըգրանէ,
'Նա ըզյանցանս քո ոչ յիշէ,
25 Եւ ընդ սրբոցն ըզքեղ գասէ:
Տէր Աստուածատուր իմ շնորհալի
Չքեղ աղաչեմ յոյժ փարելի,
Որ վայելոյժ ես այս տառի,
Յիշեա եւ զեւ գու ի բարի:
30 Չաքարիայ զբժաբարողի,
Եւ անվարժող նրկարողի,
Մի մեղադրեք դաք արհեստի,
Չէ կար մեր այս եր որ ցուցի:
Եւ իմ վարպետն սերտալի:

42. Թըվականին: — 43. Չ. եւ Է.: Հայոց ՉՁԷ
ի հաւաքութեանէ քիչէն 1538 թ.: — 54. Տիրայ-
մայր: — 55. բարեխաւսայ:

Բնագիրը: — Բ. 182բ.—183ա

35 Եւ Տէր Յովսէփն Աղթամարցի,
Ի յայտմ ամբ վերադարձի,
'Ի ինձ սուգ եղեւ անբուժելի,
Դուք ասացէք սրտով ի լի,
40 Որ քաղցրեւոյց էր եւ բարի,
Եւ անձանիք յարհեստ բանի:

7.

ՏԱՂ ՎԱՐԱԳԱՅ ԽԱՉԻՆ

Ի ԶԱՔԱՐԻԱՅԷ ԶԱՔԱՐԻԱՅԷ ԶԱՔԱՐԻԱՅԷ

Չվարաք ասեմ ըզբաղալին
Ըզհրեշտակաց փափազելին
5 Ուր խաղաղիայուն եր քրիստոսին
Չոր էր բերեալ կոյս Հովսէփին:

Չվարաք ասեմ զգերգողելին
Չերկրոտասն լուսոյ տեղին
Չաւրաքն իջեալ Տէրն ի սրմին
10 Չոր ակնեւ եւ աշխարհս տեսին:

Վարաք նրման երկնից գասին
Եւ արթող Տեսուն Յիսուսին
Այսաւր իջեալ փառաք ի նմին
Խաչեալն Աստուած Տէր կենդանին:

15 Վարաք նրման էր վախսին
Չոր ըզգեղելի Ահարոնին հին
Երկրոտասն ակունք ի նմին
Բայց այս պայծառ էր քան զնոսին:

20 Չվարաք գովեմ ըզցանկալին,
Համանրման ինքնանին,
Աթոռ մերոյ Լուսաւորելին,
Պարթեւազին սուրբ Գրիգորին:

25 Վարաք նրման է տապանին,
Չոր եւ կաղմեաց հայր մեր նախնին.
Մարք եւ զաղանք անդէն ապրին:
Աստ կրանաւորք բաղում բնակին:

Բնագիրը: — Բ. 182բ.—183ա
Բն. 19—20 (Բ. 120բ.—121բ. 21—22 (B) Է. 1859)
Է. 128—13) Է. 1859 (C) 47:

Խորհրդին A. անի "Տաղ վարաք... վարա-
գեղոյ տաղեալ" B. Գրգորին "Տաղ ի վերայ վա-
րաքոյ խաչին":

3. B. վարաք... ըզբաղալին: C. զվարաքն: —
4. B. փափազելին: — 5. B. 4. 7. B. զվարաք: C.
զվարաք... ըզգեղելին: — 9. B. զգրգոր... ի նրմին:
C. զաւրաք: — 10. C. աշխարհս: — 11. B. վարաք
(այդդ Է. Է. 1859): — 12. C. փառքն: — 16. Ահա-
րոն: AB. Ահարոնին: — 17. B. երկրոտասն: — 19. C.
վարաք:

22. C. պարթեւական: — 25. C. մարք անա-
տունք:

65 Ի ծոցոյդ մեզ լոյս ծագեալ,
Չաշխարհքս լուսուսերեալ:

Ձայն որ յերկնից վերկայեաց:
Ի Յորդանան քարոզեաց,
70 Չքո միածինն դաւանեաց
“Դաւ է որդի իմ Աստուծոյ”:

Պաճարաբայլ ջաջեղ վառ
Աթոռ հրեղէն բարձր կառ,
Աստուածածինըդ պայծառ,
75 Մեզ լուսեցս քոյդ բարբառ:

Յեմեռ ի վերինդ խորան
Աստուածութեան տեսարան,
Լուսաբայլ քոյդ տեսութեան
80 Ըզմեզ արացես արժան:

Մարգարէիցն հանգէս
Գաւշակ զանազանապէս,
Եւ խոսեցան միապէս
85 Ըզմեզ տեսնող քո յայտնապէս:

Յառաջն անդ ի դրոստին
Ուր խարեցաւ մեր նախնին,
85 Տերըն խոստացաւ նոցին
Թէ Աստուածամանն լինին:

Նոր նորոգեցան կրկին
Հնացեալն ի հող տապանին,
90 Եկն ի ծնդեան քո յայրին,
Ետես ըզկոյսն եւ գնդին:

Շարք աստեղաց չըջնակ
Պար տեսաւ քո բոյրակ,
95 Բոստաղ նոցա հեղինակ
Բարձր ի վերին պարունակ:

Ո՛չ դե չեկոյ նըմանակ
Քոյդ ծերերդեան օրինակ,
100 Բայց Որդիդ քո միայնակ
Ինքն իւր լիցի օրինակ:

Ձրկարէ միտք հոգեղէն
Ստեղծուած ի համբոյն
100 Ի սուր ծնրնդեանըդ խորհորդ
Հասանել թարգմանորէն:

Պարտեաւ Եւայն ի յօձն
Պարտակեցաւ ի թժփէն,
105 Անկաւ ի բարձր գբախտէն,
Դու գարձուցեր նոր անգրէն:

200 Բորդ բըղեալ յեղեմայ,
200 վըտակըդ յորդ խաղոյ,
200 կողմ երկրիս բնթանայ,
110 200 տարեբքս տախանայ:

Ռատ Եորդանանըն գոյ
Լիբանանէ խարզալոյ,
Ծոցոյդ ծագեալ Մեսիայ
115 Բուսեալ յեղըն Եորդանոյ:

Սարսեալ դողամ եւ սողամ,
115 Յոյժ զարմացեալ հիանամ,
Ըջաւ որ բոսեղծ ըզԱրամ,
Զխոր ծընար, Մարիամ:

Վայելազեղ անթառամ
120 Մըշտապոյծառ յամբարմ,
Բարեզք հարուստ եւ փարթամ,
Դուսար Աննայի, Մարիամ:

Տնն եւ մեծն Աստուծոյ,
125 Տաճար կազմեալ ի լուսոյ,
Եորժամ էնեմք ի մարմնոյ,
Ըզմեզ առցես տունըդ քո:

Բոսեա՛ դաւանողս քո
130 Բամից վերնոց դասեցո՛,
Լըսե՛լ ըզմայն բարբառոյ,
“Եկայք օրհնեալք հօր իմոյ”:

Յաւախից մեղք լըցոյ
135 Հոգւոյդ եւ ջաքարիւ,
Ըռոս անկեալ քո եւ լոյ,
Թողութեան արժան արա՛:

Խւծեալ ժողովս որ աստ կայ
135 Ի քեզ դիմեալ ընթանայ,
Մայր Աստուծոյ հաստայ
Կոյս Մարիամ գերակայ:

Փառքս տացո՛ք հըզօրին,
140 Քոյդ անարատ գառին՝
Անճառ եւ սուրբ միածնին
Թագաւորին անմահին:

Յառակերպեան աթոռին
145 Բազմեալն ի բարձր գահին՝
Անմեղ անարատ գառին
Տաշեւ եւ կրնաման խընկին:

67. A. Թարօր, Եորդանան, գոյեաց: — 70. B.
Իմ որդի:

70. Հոս կը գաղբի Բին Ալլ:

10.

ՏԱՂԱՍՍՆ ՂԱՐԻՊՈՒԹԵՆՆ

Ի քէն Տէր Հայցեմ, Հայ գթական,
Պարգեւեալ ինձ իմաստ տեսական.
Երգեւ բան վասն զարկուլթեան,
Որ լինի ի յերկիր հեռաստան:

Ղարկան թէ լինի մեծատուն,
Խելաքն եւ մշտաքն իմաստուն,
Նա յիմար թուի յաշտ ամենուն,
Եւ կենայ նա աղբտու՛մ զօրն ի բուն:

10 Սլ թէ զղարկան ասեմ ողբալի,
Անճանաչ 'ւ աւտար տեղ հանգիւի,
Միտ ամէ գիւր եղբայրն սիրելի,
Սիրան ողբայ եւ աշերն արտասուի:

Բամալ խիտ խեղճ 'ւ ողբամ նա կենայ,
15 Չօրն ի բուն սիրան շուրախանայ,
Թէ լինի որ յանկարծ քաղցեանայ,
Երես ի քարշ երթայ մուրանայ:

Իսկ թէ լինի փակած գրունքն ամէն,
Սիրան ողբայ նա եւ դառնէն ի գրունէն,
2) Եւ կենայ տրտում զաւրն ամէն,
Արտասուքն թափի յերեսէն:

Պարտաւոր կարծէ զինքն ամենի,
Եւ մեծի եւ փոքրի հնազանդի:

Բնագիր տառաւորն է Մ-գրաւորութիւն թ. 405,
Թ. 108-120 2-րդ-տիւն (A). հ-գրաւորութիւն է կերտ-
ւորութիւն Մ. Երկրորդ-տիւն Երկրորդ-տիւն թիւ ԽԳ.
Թ. 47-48 2-րդ-տիւն (B) էւ կրտաւորութիւն
հրաւիրութիւն (Մ) հրաւիր Նազաւ եւ իւր տաղերը,
էջ 45-46) 4-րդ (C):

Խորագիր A առի. "Տաղ գեղեցիկ ոտանաւոր
վասն զարկուլթեան:" BC. "տաղ վասն զարկուլի,"
2. B. Հայցեմք: — 3. C. պարգեւեալ B. պար-
գեւայ: C. տրտման: — 4. A. գրան: — 5. C. Լ-նի ի:
6. A. Թէ լինայ: A. եւ խելաք եւ... — 8. AB.
նայ: A. Թրի: B. Թիւ: — 9. A. նա զօրքն բուն:
11. AC. Լ-նի 'ւ: C. յատար: — 12. A. ի միտ:
B. եղբայր: C. եղբայր: — 13. A. արտասուի:
14-17. B. շունի: — 14. A. նայ: — 17. A. եւ
մուրանայ:
18. A. գրունք: — 20. C. Լ-նի նա: — 21. C.
երեսէն: — 22. B. ամենի:
23. B. փոքր: C. փոքր:

Ըզտրիմար եւ զանգեւորն շահի,
35 Միթէ իւր բազում մեղքն քաւի:

Ձինչ զարկայ կայ յերկիր հեռասար,
Ամենուն խելքն ու միտքն է միտք.
Թէ լինի խիտ փարթեմ փառաւոր,
Դունն գունքն որ շըջի գլուխ ի կոր:

30 Սաղ զղարկան ասեմ եղկելի,
Որ ի յաւտար երկիր հանգիւի,
Ամէնքն քան զղարխտ ծաղկալի,
Նա կըտրած քան ըզիւղ մի ծառի:

Ձան ըզնունն ի ջրէն նա հանած,
35 Որպէս հաւ յերամէն բաժանած,
Որպէս ձագ ի մարկն մուրած,
Ձի եղբայր սիրելեաց է գտած:

Սլ թէ շաքար ուտն նա լեղի,
40 Թէ վարգով զուրուցնան նա փուշ թուի,
Եւ կենայ զաւրն ի մէջ զուրայի,
Եւ գգիւր կենալքն գիժար համարի:

Բամից դաքը հրեշտակացն ամենայն
Ղարկան լինիցին պահապան,
Որ ի յաւտար աշխարհ հեռաստան,
45 Մինչ ի յիւր տեղն հասնի յթեւան:

Երգող այս տաղ զարկայի,
Մեղաւոր եւ անմիտ Չաքարի,
Մեք ամէնքն եմք զարկայ աստեղի,
Ձի այն կենալքն է մեղ տուն հայրենի:

24. BC. ըզտրիմարն: — 26. B. երկիր հեռասար,
27. A. ամենուն:
27. B. աւտար ի յերկիր C. յատար երկիր:
29. BC. Լ-նի որ: BC. գլուխ ի կոր:
32. B. ամենեքեան քան... C. ամենքն են քան...
33. B. նայ: — 34. C. է ի ջրէն: — 36. A.
որպէս հաւնէր ամէն բաժանած: C. երամէ: — 36. A.
ձագն: C. ի մորէ:
38. B. նայ: — 39. BC. զըրուցն փուշ... B.
թփի:
41. A. զթիւր կենալք: B. զքժար:
42. C. զաքըն հրեշտակացն: — 43. A. լիցին:
44. C. որ յաւտար ի յաշխարհ... B. որ աւ-
տար ի յաշխարհ:
45. C. մինչ յիւր: A. յաւթեվան: B. մինչ ի
իւր հասանի յթեւան:
46. B. երգաւոր: BC. տաղն: — 48. A. ամենքն:
48. A. այս տեղն: C. յատանի: